

Selmezbányai Hetilap

TÁRSADALMI HETILAP.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 75./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is czimzendő.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési ára:

Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 „
Negyedévre 1 „

Egyes szám ára 10 kr.

Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges Á. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számítottak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Selmezbányai vízvezeték.

Szinte mosolyt vélek látni igen tisztelt olvasóim ajkán, midőn ezt olvassák „Selmezbányai vízvezeték.”

Hiszen már évek óta vajudik e kérdés s még maig sincsen megoldva. Csak nagyon súlyos körülményeknek tulajdonítható az, hogy ilyen fontos intézmény, mely ugy anyagi, mint egészségügyi természetű, olyan nehezen látja meg a napvilágot.

Kár volna, ha e rövid közlemény keretén belül az előzményekkel bővebben foglalkoznám, annál is inkább, mivel azok a tárgyalások, melyek ez ügyben évek óta folynak, eredményre ugy sem vezettek. Ezen alkalommal csak a jelenlegi állapotot szándékozom röviden ismertetni.

Mindnyájan tudjuk, hogy a mult évi nyár folyamán tartott közgyűlések a budapesti Valsér-féle cézget bízták meg a vízvezeték tervezésével, még pedig oly alakban, hogy ugy az ivó, mint a használati vizre külön tervet nyújtsanak be.

A tervek előttünk fektűsznek s meg kell hagyni, elég szakszerűen vannak összeállítva; csak az út, melyet a tervezésnél követtek, nem helyes, legalább szerény véleményem szerint nem. De ha méltóztatnak megengedni, ugy először ismertetem a Valsér-cézg tervezetét s a végén leszek bátor néhány megjegyzést s tanácsot hozzá fűzni.

Selmezbányát számbavehető módon csak a vöröskuti tóig elterülő völgyből lehet vízzel ellátni, még pedig nemcsak a szt. János forrásból, hanem a Satteltáróból eredő vízből is, melyek egyedül alkalmasak ivó víznek. A használati víz pedig a tavakból lenne

nyerendő a csapadékból, mivel az Ignatius-forrás nem a mienk s így erre feltétlenül nem számíthatunk.

A rendelkezésre álló csapadék terület 600,000 m² az Ignatius-forrás területe nélkül s ha most 0.6 m évi közepes csapadék mennyiséget veszünk fel, akkor az átlagos napi vízmennyiség, mely csapadék alakjában ehull, 1000 köbméter. Ebből $\frac{2}{3}$ -ad rész vagyis 666 m³ a tavakban lenne összegyűjthető; de ha minimumot veszünk is fel 500 m³ napi fogyasztás mellett, akkor, még mindég 60 liter jut fejenként 8000 embernek 24 óra alatt. De a tövizet szűrni kellene s ez ismét költséges. Ezért fenti czég az 1893. évi november hó 10-én kelt miniszteri szakvélemény szerint megállapított minimalis vízmennyiséget vette számításai alapjául t. i. a János-forrás és Satteltárói viz napi minimalis vízszállítása 67.20 m³, miből minden lakosnak 8.4 liter jut 24 óra alatt.

A vizet lazán fektetett agyag csövekben akarják felfogni és így a Paradicsomhegy keleti lejtőjén a Sattel-tárna torkolata alatt elhelyezendő 100 m³ űrtartalmú szolgálati vízmedenczébe vezetni.

A mi különben az egyes kutak fekvését illeti, ugy az következő:

Az alsó vöröskuti tó alatt tervezett forrásfoglalás 75 mm belátméről agyagcsövekkel lesz az első számú gyűjtő kamrával összekötve. Ezen gyűjtő kamra az alsó tó gátjától 200 mnyire fekszik; befogadja azon vizet is, melyet a sattel-tárói vízfelfogás által nyerünk. Megjegyzendő, hogy ezen vízfelfogás nem a Sattel-táró jelenlegi bejáratánál lesz keresztűlvive, hanem sokkal beljebb: ott t. i. ahol a víz a tárna tetejéről lezuhan, vagyis az alsó tó gátjától 50 mnyire.

A gyűjtő kamrától a víz 80 mmes vascsöveken

asszonyosság rémületében meghúzza a vészjelzőt, a vonat megáll, letartóztatnak valamennyiünket részint mint tetteseket, részint mint tanukat, a kiszabott időre nem lehetek otthon, és a feleségem azzal fog fogadni: hol kóboroltál megint 24 órán át?!

A háborúból azonban nem lett semmi. Béke-angyal gyanánt megszólalt egy mellettem ülő öreg úr, kit külseje után olyan jómódu gazdának néztem.

— Nem az osztály okozza a meleget, hanem maga a vasut. Annyi tudós fírad rajta, és mégsem tudják ezt az átkozott találmányt megjavítani. Ma is csak olyan, mint 1846-ban, mikor az első masina megindult Czegléd felé. És a mi javítást csináltak is rajta, az sem válik be. Ide van írva: „meleg, hideg”. Ha télen megre igazitom, csakugyan melegebb lesz, de igazithalom azt a mutatót nyáron a hidegre, nem lesz azért hűvösebb ebben a kretrecben. Nem ér az egész semmit. Ha egyik lovam meg nem sántult volna, nem s lenne ma szerencsém az urakhoz.

Kénytelenek voltunk az öregnek a „hideg” tekintetében igazat adni. De mintha a vasut is ő mellette akart volna bizonyítani. Kőbányára értünk, a vonat hirtelen megállt s mi ketten hátra, a többiek pedig előre dőltek, ezzel a bókkal köszönetüket kifejezve a tanulságos lezckéért. Az állomáson mozdulatlanul álló két csendőr pedig lényegesen hozzájárult, hogy coupénkban is mindinkább a békés hangulat jutott túlsúlyra.

Kiérve azután a főváros tikkasztó légköréből, egészen jól éreztük magunkat.

Csak egyik utilársunk nem. Sőt ennek most lett csak igazán melege, a mi arcának elvörösödésében, izgatott kelés-ülésében, ide-oda révedező tekintetében nyilvánult. A vékony asszonyosság volt.

Ezt látva, mindnyájan arra a gondolatra jöttünk, hogy melegének a közönségesnél egyéb okának kell lenni.

Mi lelte édes Nagysád? szólalt meg finoman először a római.

jön lefelé a szolgálati medenczébe, mely elég primitív. A medenczéből a víz a Szt-Háromság térre jut, hol az első kutat fogja táplálni. Ezután a vezeték három ágra oszlik; egyik ág vezet a szélaknai kapuhoz, a második a Rózsa utcába, a harmadik pedig az alsó-utcába.

Minden ág elegendő számú tolózárral van ellátva, hogy egyes csőszakaszokat tisztítás alkalmával ki lehessen iktatni.

Folytassuk most a bejárást a Honvéd-utcába: itt a Nyitray-féle ház előtt egy kút lesz elhelyezve s utána tolózár. Innen a vezeték egészen a Dr Stuller-féle házig vonul, hol ismét két ágra oszlik, az egyik ág megy a szélaknai kapuhoz, a másik pedig a Stuller-féle ház megett a Péch utcába. Ugy a szélaknai kapunál mint a Péch utcában van egy kút.

A Rózsa-utcában csak egy kut van az Ertl-féle ház előtti téren.

Az alsó utcai vezeték a Szt-Háromság téren egy nyomás csökkentő kamrán halad át; s innen a kamaraházhoz jut, mely előtt kút s tolózár van tervezve.

A legközelebbi kut ezután a Kachelmann-féle kovácsműhely mellett lenne, szintén tolózárral.

Végül az utolsó kut a kis vásártéren van.

Most nézzük a használati vízvezetékét. A felső-vöröskuti tó vizét, egy tolózárral ellátott agyag cső vezetékben vezetik le az első gyűjtő kamrába, hol a középső tó vizével egyesülve, vascsövekkel lesz az alsó tó alatt elhelyezendő nyomás csökkentő kamarába vezetve, a hol ismét az alsó tó vizével is találkozik. Innen a város felé halad és a Walbert-féle ház előtt létesítendő tüzesapot táplálja.

— Hogyan lett most melege, mikor már oly kellemes a temperatura?

Nem szolt semmit, csak izgatottan izgett-mozgott, miközben verejtékcsoppjeit törülte le tüzelő arczáról.

Valami baja van? kérdeztem részvétellel. Mondja meg, szívesen segítünk, ha birunk.

Nem segíthelnek az én bajomon, — hebegte csüggedten.

— Csak bizalom!

— Hova utazik?

— Mi járásban van?

Ily kérdésekkel ostromoltuk, mert izgatottsága átragadt ránk is, és megsajnálva őt csakugyan szeretők volna rajta segíteni.

Végre mégis kihozta, hogy „Egy asszonyoságot kellene meglátogatnom Péczelen”. Erre az öreg ur is figyelmesebbé lett.

— Valami rég nem látott rokona?

— Jó barátnője?

— Vagy üzlettársnője?

Kérdéseinkkel utoljára is annyira vittük, hogy beszédesebb lett.

Talán az utóbbi — mondá, — de m gam sem tudom. A mult héten az ujjásártéren ismerkedtünk meg. Gyönyörű libái voltak. De drágára tartotta őket. Hogy nem baj, ha nem is adja el őket, nincs épen rászorulva. Nagyon gazdag lehet. Meghívott, hogy látogassam meg Péczelen.

— Tehát ott akarja kialkudni a libákat?

— És ezért volna annyira izgatott?

De van neki — folytatá — egy leánya is, nekem meg egy fiam. Huszár volt. Manipuláns őrmester. Most nagy úr. Első kocsis a generálisnál.

— El kellett volna hozni a fiát is, így biztosabban járna — szakította félbe a római.

Ez még nem tud a dologról. Csak magam akartam előre menni, kissé körülnézni.

— És ezért remeg Péczeltől?

— Ha meghívta az az asszonyosság, mit fél?

TÁRCZA.

Úton.

— A „Selmezbányai Hetilap” eredeti tárczája. —

— Meleg van! —

— Jah, nyáron mines az máskép!

— Csak kerüljünk ki a főváros fulladt levegőjéből, mindjárt jobban leszünk.

Ilyen és hasonló kijelentésekkel mulattatták egymást utitársaim, mikor a délután 3 óráival a hatvani vonalon kifelé indultunk.

Csak én és egy vékony asszonyka nem szólottunk semmit. Én ezért nem, mert fölöslegesnek tartom, olyant kijelenteni, a mit ugy is tud mindenki; a vékony asszonyosság pedig, mert egészen önön magával, saját gondolataival volt elfoglalva.

Lássák — szólalt meg újra az, a kinék melege volt, és a kit arca kiálló részének merész hajlása után rómainak néztem volna, ha ezek a mi vidékünkön nem volnának oly ritkák, — lássák, azért nem utazom én nyáron a II. osztályban, mert ott még nagyobb a meleg.

Erre a beszédre beszédes utitársaim ugyancsak neki tüzesedtek, mert általa saját előkelőségüket látták kétségbe vonva.

— Tán azt akarja mondani ezzel az úr, hogy én más oknál fogva utazom a III. osztályon?

— Csak nem hiszi az úr, hogy nekem nincs annyi pénzem, hogy a II. osztályon is ne zónázhatnám?

Nem hiszek én semmit, replikázott a római, de tudom, hogy a kellemest mindig a hasznossal szoktam összeegyeztetni, s ez ellen uraságtoknak talán csak nem lehet kifogásuk!

Igy heveskedtek egymással, miközben persze még melegebbjük lett.

De nekem is. Mert egy pillanat alatt végig cikázott agyamon: ezek itt összeverekednek, a vékony

Ugyanitt van az első kút is.

Hogy azonban ezen unalmas leírást, mely csak szakszempontból fontos; t. i. a nyomás kérdése — nagyon hosszúra ne nyújtsam, becses engedelmükkel csak felemlitem, hogy hol lesznek még kutak és tűzcsapok. A ki a terv iránt részletesebben érdeklődik, az a polgármesteri hivatalban azt megnézheti sőt felvilágosítással bármikor magam is szívesen szolgállok.

A Lyceum előtt lesz kút és tűzcsap, a Szt.-Háromság téren kút és tűzcsap, a Wankovits-ház előtt kút és tűzcsap a jbiróság előtt tűzcsap, a Felső korház-utcában kút és tűzcsap, a Nyitrai-féle ház előtt kút és tűzcsap, a Klopacska előtt kút és tűzcsap, a Hóhér-utcában 2 tűzcsap és egy kút, a Péch utcában kút és tűzcsap, az Ertl-féle ház előtt kút és tűzcsap, az Ács-féle ház előtt kút és tűzcsap, az Új akadémia mellett kút és tűzcsap, a Rózsauetzai lépcsőnél tűzcsap, a Muszka-háznál tűzcsap, a Kamaraház előtt tűzcsap és kút, a Velics-ház előtt tűzcsap és kút, a Steingrubenen kút és tűzcsap, az özv. Mihalka-féle háznál kút és tűzcsap, a Pachertárna téren kút és tűzcsap, a Fodor-féle háznál kút és tűzcsap, az alsó utcai kovácsműhelynél kút és tűzcsap, az ovoda előtt kút és tűzcsap, és a város alsó végén tűzcsap és kút.

Ez volna a tervezett vízvezeték dióhéjban; ezt előre kellett bocsjátanom, hogy most hivatkozhasam rá.

Leírásom elején mondtam, hogy a mi vízvezeteki ügyünknek valami súlyos körülmény állja útját. Vajjon mi lehet az?

A kérdésre kis megfontolás után könnyen feltehető.

Két akadálya van a mi vízügyünknek, először technikai, másodsor jogi.

Hogy ezt bebizonyítsam, néhány példát legyen szabad felhoznom.

Ha mi azon vizet tényleg fel akarjuk fogni, a melyre a Valser-czég számít, akkor nekünk a hegyek belsejében minden elvezető hasadékat fel kellene kutatnunk, vagy a bizonytalan artézi kútra kellene magunkat bízni, mely ha máshol sem képezheti biztos kalkulatio alapját, ugy az a bizonytalanság nálunk még fokozottabb mértékben lép fel; ez tehát technikai akadály, értvén ide a pénzszükségletet is.

Ha mi a rosrundi tó vizét a kormánytól megkaphatnók, mi sem volna egyszerűbb, mint vizkasokkal vagy elektromos uton a vizet a városba hajtani. De ez jogi kérdés és jogi akadály, mert a kincstár nem igen lesz hajlandó nekünk ily kedvezményt nyújtani, bár ezt elérni nem ártana megkísérteni.

Már ezekből látható, hogy hol jogi, hol technikai illetve pénzügyi szempontok nyomultak előtérbe, melyek ezután a terv kivitelét megghiúsították.

Már most vessük fel a kérdést, mit nyernénk, ha a Walser-féle tervet valósítanók: egyszerűen semmit.

Igen ám, persze, reggel még tudtam, de most elfelejtettem a nevé! — tört ki keservesen.

Egész uti társaságunk erre önkénytelenül hahotára fakadt.

— Ez már baj! —

Miközben az öreg ur még inkább figyelmessé lett, a római nyerte vissza először hidegvérét. Nehézségek merülven fel, ez annál nagyobb erőfeszítésre ösztönözte őt.

— Talán mégis ráakadhatnánk arra az asszonyra. A kalauz esetleg útba igazíthat. Annyit már is tudunk, hogy sok libája meg egy leánya van.

— De ilyen asszony több is lesz Péczelen.

— Nem tudott meg semmit a férjéről?

Semmit. Csak egy rokonát említette, a ki nagyon befolyásos ember az állomáson, s hogy ennek kedvéért a kalauzok neki is elnézik, ha néha olyat visz be a kocsiszakaszba, mit tulajdonképpen nem szabadna.

— Ez már valami, noha nem sok, mert az a rokon épp úgy lehet az állomásfőnök, mint valami bakter. A kalauztól pedig csak nem tudakolhatjuk annak a nevé, kit ő valami meg nem engedett dolgan segít.

— És a leányáról nem beszélgettek?

Hogyne! Azt mondta, hogy már férjhez adó. Mindenképpen a fővárosba vágyik, hogy a legszebb ez egész községben.

— Ezek sem elég biztos ismertető jelek, mert mainap mindenki a fővárosba vágyik, és nincs anya, kinek a leánya ne volna a legszebb.

Tanácsstalanul néztük egymást. A vonat pedig rohogott tovább. Az egyszer magam sem bántam volna, ha lassabban fut, talán jutna az eszünkbe valami okos dolog, a mivel segíthetnénk a szegény asszony baján. Kikérdeztük, hogy nagy-e, kicsiny-e, szőke-, barna-e, vén-e, fiatal-e, épek a fogai, dús a hajzata, hosszú a füle, rövid a nyaka, nagy a szája, kicsiny a lába: egy szóval, egészen a különös ismertető jelekig megszereztük a péczeli ismeretlennek személyleírását,

Ezt is kifejttem, hogy mért: T. i. ivó viz és használati viz külön van tervezve; s így már maga a költség, mely e vezetéknel felmerül, aránylag óriási, aránylag csak, mert ahhoz képest, a mit nyújt, igen nagy.

De gyakorlati értelme sincs két két külön vízvezetéknek; mert tegyük fel: nekem kell valami czélra viz, hát csak nem fogok a rosszabb vízből venni, mikor van jobb is; s ha egyszer az ivó viz nagyon lassan folyik, akkor a cselédek majd „kevert” vizet hoznak s mi dicsérjük, milyen jó, hogy 80 ezer frtért (mert annyiba a pótmunkákkal bele jön) ilyen pompás vizünk van.

Ez, igen tisztelt olvasó közönség, nem vízvezeték, az csak pénzparlás.

Mert ha valaki adót fizet vizért, követelheti, hogy lakásába vezethesse s ne kelljen neki csak úgy mint most, kevert vizet inni. Akkor inkább maradjon minden úgy mint van.

De nekünk viz kell, azt kívánjuk és követeljük. Erre azonban, eltekintve azon lehetőségtől, hogy a rosrundi tavat megkaphatnók, csak egy út van.

Néhány rövid szóval fejtem itt csak ki nézetemet.

600,000 m² csapadék területünk van, 0.6 m magas évi csapadék magasság mellett évente 360,000 m³ viz hull a vízterületre; ebből 1 napra átlag 1000 m³ jut. Itt térek el a Walser-czég számításától: t. i. Walser $\frac{2}{3}$ -át veszi ezen vízmennyiségnek napi átlagul, én csak 300 m³ veszek tehát, $\frac{1}{3}$ -nál is kevesebbet.

De erre azután legalább biztosan számíthatok. Ebből 24 óra alatt 80,000 lakosnak fejenként 37.5 liter jut a legnagyobb szárazságban; mert tervem ez:

Mi az alsó vöröskuti tavat átalakítjuk egy olyan tóvá, melynek méretei következők:

100 m. hosszú, 50 m. széles és 20 m. mély, ez kiad 100,000 m³ vizet, mely naponta átlagban 300 m³-nek felel meg. Vagyis ha a tó tele van, akkor eltekintve a párolgástól, majdnem egy évi vízszükségletünket fedezné, ha addig eső nem lenne.

Tehát a biztosíték meg van arra, hogy a legnagyobb szárazságban is megkaphatjuk a 300 m³ vizet minden 24 órában. Félreértés elkerülése szempontjából ki kell emelnem, hogy az Ignatius forrás nincs ide értve, mert az ugye a mienk s vize roz.

Most csak a szűrő medence felületét kell tudnunk. Ha 300 m³ 24 óra alatt 3 m sebességgel lesz a szűrőn átbocsájtva, akkor 300 : 3 = 100 m²-es felületű szűrő kell vagyis 10 m hosszú, 10 m széles. Tehát ez aránylag olcsóbbra jönne, mint a Walser-féle terv s e mellett minden konyhában s kertben vagy udvarban volna viz. 80.000 frtért azt is meg lehetne csinálni, de ha mindjárt 100,000 frt volna is, még akkor is többet ér, mert tökéletes, míg egy 70—80 ezer frtos tökéletlen vízmű létesítése csak parlás és játék a város pénzével. Ajánlom indítványomat elfogadásra, mert az a mi és utódaink érdekében áll.

ifj. Huberth Andor, városi mérnök.

de mindez kevés volt a boldogulásra. A vékony asszonyka pedig jajgatott, hogy mit csináljon ő most.

A gonosz római még gúnyolódott: Nézze meg magának jól Péczelt, azután menjen vissza Budapestre, a jövő libavásáron keresse fel névtelen ismerősét s kérje el a visite kártyáját.

De én megsajnáltam. És kíváncsi is lettem, látni Péczel legszebb leányát. Azért mikor már egészen közel jártunk, azt az ajánlatot tettem szerencsétlen utitársnőmnek, hogy kiszállok vele, s együtt fogjuk keresni a mamát meg a leányát.

Hálából majd csak hogy nyakamba nem borult. Azonban nem jutottunk ennyire. A mozdony fűtőentét, itt van Péczel.

Ekkor az öreg ur, felhagyva eddigi megfigyelő szerepével, megszólított: Ne zavartassa magát uraságod utjában, én ugy is kiszállok Péczelen, mert ide való vagyok.

Azután mindnyájunk osztatlan figyelme mellett a vékony asszonykához fordulva folytatá: Ha pedig igaz az, hogy ama vásáros asszony fenhéjazóan úgy nyilatkozott, hogy nem baj, ha libáit el sem adja, és ha való, hogy leányát dicsekedve a legszebbnek mondotta, alighanem el is vezethetem magát ő hozzá, mert az nem igen lehet más, mint az én drágalatos menyem, özvegy Felediné.

Ő az, ő az, kiállott örömeiben magából kikelve az utitárs. Mi pedig csodálkoztunk, hogy hogyan lehetett azt a nevet elfelejteni.

A vonat megállott. A péczeliek készültek a kiszálásra. De az öreg ur még nem készült el a mondokájával: Ha azután igaz az is, hogy fia derék huszár volt, s most jó kocsis, nem bánom, ha majd elveszi az unokámat, de ennek kedvéért el kell hagyania nagyuri állását a generálisnál, cserébe kapva érte az én gazdaságomat.

Ezzel siettek ki a coupéból. De mi egy percze még visszatartottuk az örömtől könnyező asszonykát,

Ujdonságok.

— **Személyi hír.** Farbak István orsz. gyűl. képviselőnk Budapestre utazott.

— **Halálozás.** Petricsek Tivadar volt 48-as honvéd, bányagazgatósági szertárnok tegnapelőtt hajnalban rövid szenvedés után, meghalt. Az elhunytat, ki városunk társadalmának egyik köztisztületben álló, népszerű embere volt, ma temetik. Özvegyén kívül két fia és két leánya gyászolja.

— **Házasság.** Neuherz Béla bányamérnök mult hetfőn reggel kötött házasságot Gretzmacher Hildával, Gretzmacher Gyula kir. főbányatanácsos és akad. tanár bájos leányával. Tanuk voltak: dr. Schwartz Ottó kir. főbányatanácsos és akad. igazgató és Soltz Vilmos főbányatanácsos és akad. tanár. A polgári házasságot az egyház áldása követte az ágostai evangélikus templomban. A fiatal pár még az nap a reggeli vonattal elutazott.

— **Érdekes vendége** volt városunknak a mult héten, a midőn is itt járt dr. Plageman A. Chile dél amerikai állam kiküldöttje és hírneves bányász szakembere, hogy az itteni bányaműveket és akadémiai berendezéseket tanulmányozza. Litschauer Lajos bányaiskolai jeles vezértanár kalauzolása és kísérete mellett be is járta majdnem az összes itteni bányákat, megtekintette a kohót, az akadémiai berendezéseket, a szandriki ezüstműgyárat és mindezekről igen elismerőleg és dicsérőleg nyilatkozott. Városunkat a mult napokban hagyta el.

— **Ováció.** Mult vasárnap d. e. 11 órakor Szitnyai József polgármesterünk egyszerű, de igen meleg ovációban részesítettett a selmeczi vidéki mészáros egyesület küldöttsége által. A polgármester ugyanis 17 éven keresztül jegyzője volt ezen egyletnek s most túlhalmozott teendői miatt volt kénytelen e tisztségről lemondani. Ezen körülmény adta tehát az alkalmat ahhoz, hogy a mészáros iparegyesület nevében a három tagu küldöttség (Lestyánszky József vezetése alatt Brozsek János és Thuránszky Béla) köszönetét fejezze ki e hosszú időn át az egylet érdekében tett lelkes működéseért; szép szavakkal emelte ki Lestyánszky József osztatlan tiszteletben álló polgármesterünk érdemeit s köszönetet mondott az egylet érdekében is kifejtett eredménydús tevékenységeért. Polgármesterünk e nem várt ovációt látható megalotottsággal vette és meleg szavakkal mondott köszönetet, hálát adva a gondviselés eme kedves adományáért, azon rokonszenves ragaszkodásért, melylyel minden oldalról és így a mészáros iparegyesület részéről is őt megtisztelni szívesek. E jó akarat és szeretet a legszebb jutalma az embernek az élet oly súlyos és terhes küzdelmei közepette. Igéri továbbá, hogy ha mint jegyző ez egyletet ezentúl nem is szolgálhatja, annak érdekeit tőle telhetőleg ezentúl is, és kétszeres lelkesedéssel fogja támogatni.

és sorban bementük neki neveinket s teljes czimeinket, lelkére kötve, hogy azokat el ne felejtse, mert más különben meg nem hívhatna a lakodalomra.

Selmeczbánya történetéből.

(Történelmi vázlat egy német nyelvű, mult századbeli kézirat felhasználásával.)

XXII.

A szegény, szorongatott bányabíró helyzete nem volt épen irigylendő. Az nem segített rajta, hogy Pontanus János városi segédírnok és Diák Ábrám őrmester lett hozzá küldve, hogy a munkásokat csendesítsék le s küldjék haza. A munkásokat szerfölött bosszantotta az, hogy az őrmester oda állott a bányabíró ajtajába, hogy őket be ne eressze oda. Erővel oda tódultak, az őrmestert belökték s berontottak a bányabíró szobájába a társádoi ereklyéket és a zászlót követelve. A bányabírónak volt annyi férfias bátorsága e követelésüket meglagadni, mire káromkodva s karjait hanytorgatva előugrott Schlunz Kristóf, krebsgrundi ácsmester, s odaszóllott Cliebernek, hogy mondja el, mit ráparancsoltak. Clieber azután elő is állott, előadván szépségesen, hogy a munkások azt parancsolták neki, mondja meg a bányabírónak, hogy ez már sokszor hitegette szép szóval, igérettel, de „es ware alles erstunken und erlogen.“

E vakmerő szavakra felzudult a tömeg lármája s mind hangosabban követelték a zászlót s többi tárgyakat, mert ezek az ő pénzükön lettek szerezve s így joguk van azokra. A bányabíró most sem adta ki nekik a kívántakat, mire a munkások lármázva neki rohantak a falakon függő tárgyaknak s erőszakkal levették. Voltak pedig e tárgyak; 1 zászló, 2 dob, 4 harczy kard és két kopja (Federspiesz). Ezeket hatalmukba kerítvén, a bányabíró lakása előtt összegyűlekeztek a zászló köré, s ott megesküdtek, hogy egymást el nem hagyják. Ezután dobszóval és lobogó zászlóval vonultak ki Hodrusra, hol az éjszakát töltötték. Reggel

— **Réthy Menotti iparfelügyelő** járt e napokban városunkban, hol Krausz Kálmán főkapitányunk kíséretében megtekintette a gyár és ipar telepeket. Ezen alkalomból kijelentette, hogy a maga részéről is mindent el fog követni, hogy a cipőgyár részére megfelelő épület építtessék, mert a mostani helyiségben ily állapotok mellett a cipőgyár jövő tavaszon túl meg nem tűrhető. — A kötszövetgyár vezetősége is kijelentette az iparfelügyelő előtt, hogy már tavaszra egy gyári épületet szándékozik építtetni, mely ezelőből több ház és illetve telek tulajdonosával már is alkudozásba lépett. — Az iparfelügyelő személyéről érdekesnek tartjuk felemlíteni, hogy a Menotti keresztnévet kereszlatyja, Garibaldi Menotti a nagy szabadsághős után viseli és hogy egyike a legerősebb és leggyakorlatosabb athlétáknak egész Magyarországon.

— **Az irodalmi- és zene-estély**, melyet mult szombaton rendezett a bányász és erdészakademia ifjúsági önképző köre, igen jól sikerült. Ugy a megnyitó beszéd és szavatok, valamint az előadott zene-részletek nagy tetszést arattak. A nagy számban megjelent szép közönség pompásan mulatott és a láncz hajnalig tartott. Üdvözöljük fiatalságunk önképző körét a kezdeményezésért, mely életre valóknak bizonyult már is be. Meggyőződésünk szerint, a kezdet nehézsége leküzdésével ezen estélyek hivatva lesznek társadalmi életünket felújítani.

— **A millenniumi kiállításnál** Friebert Ferencz derék szabómesterünk által kiállított erdész és bányász díszegyenruha jutányos áron eladó. Megtekinthető a kiállítási érmet nyert szabómesternek főtéren lévő üzletében.

— **Bucusu.** Tegnap szent Katalin napján volt bucsuja a szent Katalinról elnevezett templomnak. A nagy misét fényes segédlettel Podhragyay Pál prépost-plébános végezte s az egyházi zenekar igen szép misét adott elő. A tót nyelvű szép egyházi beszédet Reiprich nyug. plébános tartotta a nagy számban összesereglett ájtatos hívőknek.

— **Rendőri hírek.** A dinamit. Balei Vince 19 éves bányaiskolai tanuló a mult héten egy mulató helyen, úgy látszik, nem józan állapotban azzal fenyegetődzött, hogy az egész épületet dinamittal levegőbe röpíti és hogy fenyegetődzésének nagyobb nyomatékot adjon, zsebéből ki is huzott két dynamittöltényt. A jelenlevőknek sikerült a két dynamittöltényt a garázdálkodó kezeiből kicsavarni és őt magát egy rendőr által bekísértetni. A dinamitot a bányatelepen sajátította el, pedig ez igen szigorúan van tiltva és most a járásbírósi fogházban várja elítélését. — **Eladott gyermek.** Egy szegény parasztasszony. Koncsek Mária, 22 éves bartoslehotkai illetőségű, 8 hónapos szép egészséges gyermekét az itt volt színtársulat kellekesének s illetve ennek nejének Tóth

azután felkerekedtek feleségétől és Zsarnóczára mentek. Ott Dóczy kérdőre vonta őket, mi járatban vannak, s megtudván tőlük, hogy a királyhoz akarnak menni panasza, lovas embert küldött Selmezcra Spölin János József királyi pénztárnokhoz izennel. A pénztárnok erre néhány tiszttel és polgárral Zsarnóczára ment s Dóczynál éjszakára szállván, másnap valahogy mégis rábírták a lázadókat, hogy visszavonuljanak Selmezcra, igérvén nekik, hogy 3 hét alatt 2 fizetést kapnak.

Történt ez augusztus 27-én. Augusztus 28-án a lázongók tömegesen, dobszóval, zászló alatt bevonultak Selmezcra, s ott első teendőjük az volt, hogy a társ-ládát, mely időközben a kamaraházba vitetett, oda erővel berontva elvitték s Glenkh János házában helyezték el, hol azután ettek és ittak. Másnap, augusztus 29-én, minden bányánál kifizettek egy bért s ezzel legalább a nagyobb foku lázadásnak vége vetetett. Augusztus 31-én törvényszék tartatott a bányabírónál s erre a munkásokat is berendelték. Jöttek is, de már nem oly tömegesen s panaszkaikat s kívánságaikat folyamodványban adták be, mely következő pontokat tartalmazott:

1. A fizetést szombaton mindig jókor reggel kapják.
2. Kívánják, hogy a fizetést minden bizonynyal megkapják, mert pusztla ígértből meg nem élhetnek.
3. A sáfárok, amint pénzt kapnak, azonnal fizessenek s ne kéressék magukat.
4. Ha 3 hétben csak két bért kapnak, a sáfárok ne vonják le e két bérből a 3-ik heti élelmi szerek árát.
5. Mivel a gabona olcsó, a sőr ismét nagy itczével méréssek.
6. Dániel János gondnok ne csúfolja a királyt.
7. Kívánják, hogy folyamodványukra a határozat írásban adassék, mert ők 6 embert ki akarnak küldeni a királyhoz.

E kérvényre azt kapták válaszul, hogy majd nemsokára külön bizottmány fog e tárgyban határozni

Imrénének 80 frtért eladta. A rendőrség erről tudomást vevén, természetesen megsemmisítette e furcsa adás-vevést és a gyermeket ismét csak édes anyja gondozása alá helyezte. — **Megszökött bányaiskolás.** Oravec János bányaiskolai tanuló városunkból eltűnt némi rendtelenségeket hagyva maga után. Minden jel arra mutat, hogy Báródy szintársulata után Trecsén-felé vette útját. — **Négy lakonykóros ló** lett a mult hét folyamán lebunkózva az itt járt állami állatorvos jelenlétében. E lovak is Zlinszky András istállójából kerültek ki. Három lóért az államkincstár ad 395 frt. kárpótlást. Megemlítjük itt, hogy a lebunkózott négy ló közül kettő egészségesnek találtatott és így a mallein kezelés nemcsak hogy be nem vált, hanem az állatorvosokat csak tévútra vezeti. A két egészségesnek talált ló ugyanis a mallein kezelés tünetei folytán lett lebunkózva.

— **Panasz és kívánság.** A terasszon és ehhez közel lakók köréből vettük a panaszt, hogy az ottani talán leginkább igénybe vett vízmedence rostélyá már jó idő óta oly rossz állapotban van, hogy a cselédek arra ráállani nem mernek, sőt egy cselédeány nem régen kis hija hogy a medencébe belé nem pottyant. — Ugyan abból a körből azon óhajnak adtak kifejezést, hogy jó volna, ha a város ezen legnagyobb forgalmu részén talán a Priviczky-féle házban egy gyűjtő posta-szekrény is felállíttatnék: mert akár a postahivatali, akár a Takáts üzlete mellett lévő posta-szekrényt veszik a terasszon lakók igénybe, az utca tulsó felére kell átmenniök, mi, különösen sáros időben, nem tartozik a kellemetességekhez. Kiváló előzékenységűnek ismert postafőnökünk ezen óhajnak — bizonyára — eleget fog tenni.

— **Szöllősi Manó** ismert jeles táncztanító városunkba érkezett és a tanítást már e napokban megkezdí.

Különfélék.

— **Az országgyűlés megnyitása** ma megy végbe a szokott ünnepélyes szertartások betartása mellett a budai királyi várakban. A nagy érdeklődéssel várt, kir trónbeszédét már a holnap érkezendő napi lapokban olvashatjuk.

— **A bányászati a kultura és közgazdaság szolgálatában** czim alatt jelent meg a magyar közgazdasági társaság millenárius emlékkönyvéből egy külön lenyomat, melyet Farbaky Istvan orsz. gyűl. képviselőnk írt. A munka világos és szép irányban foglalkozik a fém, a vasérc, kőszén és sóbányászattal és különösen igen érdekesen és alaposan okadatozza, hogy miért kell az államnak a fémányászatot, ha mindjárt veszteségekkel is fenntartani és üzni. A munka oly könnyed, értelmes és történelmi visszpillantásainál fogva általános érdekű irányban van tartva, hogy annak elol-

s ez majd írásban adja nekik a határozatot. Azt is kérdezték a munkásoktól, ki bujtogatta fel őket?!

Erre azt felelték, hogy mindennek a kamara az oka, mert nem szoritotta a bányabírószágot arra, hogy nekik igazságot szolgáltasson; különben belátják esiekvésök helytelenségét, de az éhség kényszerítte őket rá.

E lázadási ügy különben csak a jövő évben lett véglegesen elintézve, a munkások képviselőiben Drumlei Farkas, Tschsch Simon, Weisz Áron, Schmiedl András, Reich Gáspár, Sayetz György és Vitsko István esküvel fogadván Thonradl Kristóf királyi biztos előtt, hogy többé lázongani nem fognak.

Kegyelmet nyertek s a társládát is Glenkh házából a bányabíró lakásába visszavitték.

Evvél a nyugalom helyre állhatott volna, de a viszonyok nem voltak arra valóak. A Brenner szövetekezett el volt adósodva, a munkásokat nem tudta fizetni s a kamarát okolta, mert ez sokkal tartozik neki. A munkások panaszkaikkal most már nem a bányabíróhoz, sem a kamarához nem fordultak, hanem Dóczy Andrásához mi a bányabírószágnak nem volt innyére s meg is intette a munkásokat, hogy azt ne tegyék.

Mily állapotok lehettek akkoriban, megítélhetjük azon határozatból is, melyet a bányabíró 1610 januar 19-én hozott, midőn Üblhopf bányapolgár bepanaszoltatott, hogy adósságait nem fizeti. A bányabíró a panaszlót jobb időkre utasította, mert tudhatja, hogy Üblhopf minden vagyonát a bányákra költötte és 10.000 frt. adóssága van. E határozat egy mondata így hangzik: „Wer khan wider Gott und seine Allmacht.“

A zavarok egyre tartottak, a béreket rendetlenül fizették; így 1610. márczius 2-án a felsőbiebertárnai, a mátyástárnai, finsterorti, hoffnungschachtli és más bányák munkásai is panaszkodtak a Brenner-szövetkezet ellen, hogy már három hete nem kaptak bért.

(Folyt. köv.)

vasását nemcsak a szakembernek, de a laikusnak is bizvást melegen ajánlhatjuk.

— **Pályázat.** A selmecebányai bányaigazgatóságnál számvizsgálói állásra, két hét alatt

— **Abai Ottó** jeles munkatársunk kiadott költeményeiről így emlékezik meg a „Vasárnapi Ujság“, e régi és kiváló helyet elfoglaló szépirodalmi lap legutolsó számában: „Hulló levelek. Költemények. Irta: Abai Ottó. Selmecebányán 1896. Ki e kötetet figyelmesen átlapozza, komoly törekvésű íróval ismerkedik meg. Kiténik ez abból is, hogy erejét nem csak a könnyebb lyrában kísérli meg, hanem rege, ballada és románca-féle költeményekkel is megpróbálkozik, s hogy szép formára, hangzatosságra és tartalmasságra törekszik. Szerzőnél a szentimentális hangot gyakran a gúny váltja fel, pl. „Templomban“ czimű két köllemény közül a második, az elsőben festett áhitatos képet visszajáról fordítva mutatja fel. Általában szerző nagyon is szeret a szélsőségek közt csapongani. Hogy több példát ne idézzünk, a testiséget dicsőítő „Faublas“ lovagunk harmadik szomszédja a „Feltámadunk“ czimű vers s közből is két elegikus, borongó költemény foglal helyet. Szerző azonban — dicséretére legyen mondvá — általában inkább a nemesebb eszményi irány felé hajlik s ez némi reményt nyújt, hogy fejlődni, emelkedni fog. A kötetből álljon itt mutatónyul a következő költemény: — itt közli a valóban hangulatos és szép „Rege“ czimű verset egész terjedelmében. A „Hulló Levelek“ czimű versfüzet kapható Joerges Á. özv. és fia könyvkereskedésében. Ára: egy forint.

— **Ujonez összeírás.** Krausz Kálmán főkapitányunk ez idő szerint végzi Klein Frigyes rendőrfogalmazóval az ujonez összeírásokat az egész város területén.

— **Az új állatvásártér** már annyira rendbe hozatott, hogy a deczemberi vásár már ott lesz megtartható. Ez alkalomból újból felszólalunk az iránt, hogy a kis állatvásártéren lévő monstrum gerendázatot onnét ekvetlenül eltávolítsák és mint illetékes helyről mondvá volt, az új vásártérre vigyék le.

— **A városi vígadót** a három bérlőből álló konzorezium 1897 évi januar 1-től kezdődőleg Szilaveczki Flór előnyösen ismert vendéglősnek adta bérbe évi 500 frtnyi bérért. A bérlők tehát, kik még három évre vannak szerződésileg lekötve, évenként 900 frtot fognak ráfizetni, miután ők a városnak 1400 frt. évi bért fizetnek. Bár mint legyen is, ideje volt, hogy oda egy tisztességes életrevaló vendéglős, mint a milyennek mi Szilaveczkit ismerjük, bekerüljön és hisszük, hogy rövid időn belül a városi vígadót ismét a leglátogatottabb mulató helyek egyike lesz.

— **Egy óra Zolnay vivó termében.** Manapság midőn a józan gondolkodás figyelmét nem csak a szellem mivelésére, de a test fejlesztésére is irányítja, s nem csak ifjak, de meglelt korú férfiak is a sport különféle nemét gyakorolják, az érdeklődés nem furdulhat el a sportok legnemesebbjétől, a vívástól. Igaz, nem minden város lehet oly szerencsés, hogy e téren kedvező alkalma legyen; s ha ilyen kínálkozik, azt meg kell ragadni. Nem gondolunk olvasóink türelmével visszaelni, ha őket szellemileg Zolnay vivótermébe vezetjük. Hiszen nem csak urak szeretik a sportot, de a hölgyeket is, talán még inkább, érdeklík a férfias erények s a jó vivó nevét a dicsfény bizonyos nemével veszik körül. Tehát, ha tetszik, menjünk oda. Az út nem fáradságos; hiszen nem az ó-vár ódon falai közé kell lépnünk; a vivó iskola a Heinz-féle teremben van berendezve. Már az ajtó előtt halljuk a kardok csattogását, a vivómester vezényszavát. Belépve a terembe, kedvező benyomást tesz reánk annak berendezése. A falakon vivószerek arányos ékítményeket képeznek; közbe-közbe egy-egy régi pajzs emeli a hatást. Itt egy pár vivó borsisakosan ront egymásnak, villogó pengével; támadás, háritás, visszavágás villámsebességgel követi egymást. Amott a vivómester oktat. Ki tudja már hányadikkal áll szemben kifáradhatlan karral, kifogyhatatlan türellemmel. Az iskola vivás legalaposabb oktatását látjuk. Figyelme kiterjed a legaprólékosabb, legjelentéktelenebbnek látszó mozdulatra. Figyelmezteti a tanítványt a testállásra, a kar helyes tartására, tanítja a penge könnyed és biztos vezetésére, hozzá szoktatja a gyors felfogáshoz; mutat, ismételi, oktat; meglátszik, hogy egész lelkével van hivatásánál s büszkeségét találja benne, ha oly tanítványokat képez, kik majd nem szóval dicsérendik mesterüket, de avval, a mit tőle tanultak. Elgondolva azt, hogy Zolnay mindennap este 5 órától 9 óráig alig teszi le a kardot, csodálnunk kell ama kitartást, ama türelmet, melyet kifejti. De meg is látszik a vivótanítványokon, hogy szeretettel, lelkesedéssel hatolnak be mesterük vezetése mellett a vivás titkaiba, hogy e nemes sportnak hívei. Előre hát! Kitarást és sikert kívánunk a tanítványoknak úgy, mint a mesternek!

Idegenek névsora.

— A múlt hétről. —

Hungaria-Szálló:		Veis Edmund " Tarnov	
Árpásy János utazó	Bécs	Löven Károly "	Bécs
Kohn Fülöp "	Győr	Misek Pál "	Kánya
Gansel József "	Kassa	Arntsen Simon "	Badenb.
Geldmár N. "	Bécs	Fényesi Ferencz "	Bpest.
Kaufman Sandor "	"	Adamczé Károly "	Zsolna
Mendl N. "	Bélabánya	Kohner Hugó "	Bécs.
Osztormeyer Győző "	Bodenbach	Bensáfszky Nándor "	Triest
Holesch Ottó "	Beszterceb.	Beiroek András "	Fiume
Rosenthal Rezső "	Brünn	Meser Simon "	Bpest.
Boschan Ármin "	Bécs	Szöllő-Szálló:	
Gütlen Adolf "	Rozsnyó.	Réthy Menotti m. k.	Iparfelügyelő
Kaufman Nánán "	Bécs	Bpest.	
Adler Gusztáv "	"	Tanka Sándor állami	állatorvos
Baumfeld Manó "	"	Ipoly-Ság.	
Rosenthal Ármin "	Bpest	Fröhnel János utazó	Rosenhain 1/B
Hofer Ármin "	Bécs	Winckler Lajos "	Bécs
Hodászy Viktor Győző köz- és	váltó ügyvéd	Kohn Zsigmond "	"
Kassa	"	Schrammek Gusztáv "	"
Steiner Imre utazó	Hanóver	Lövy Adolf "	Bielitz
Fürst Sándor "	Bécs	Görke Rezső utazó	Bécs
Balkányi Miklós "	Bpest.	Goldschmied H. "	Bécs
Renner Lipót "	Bécs.	L. Cz. Horn és fia kereskedő	"
Frankel Antal "	"	Besztercebánya,	"
Noss Lipót "	"	Benedik Bertold káplán.	Nagy-
Werthen Frigyes "	Brünn	Sarló.	"
Schrammek Antal "	Bécs	Szöllősy M. tánczmester	Losoncz.
Bukofszky Jenő "	"	"	"

Nyilttér.

Köszönetnyilvánítás.

Távozásom alkalmából fogadják mind azok, kik szintársulatomat nagyra becsült támogatásukban részesíteni kegyeskedtek, de különösen a selmeczi rom. kath. nőegylet, mely igen csekély díj mellett volt szíves kellekes készleteit átengedni, ez uton is őszinte köszönetemet.

Selmeczbányán 1896. november 20-án

Bárdy Károly, színigazgató.

Hirdetések.

2550. szám.
1896.

Hirdetmény.

A selmeczbányai m. kir. központi kohóhivatal tulajdonát képező ugynev. Varinszky illetőleg Aschner féle földbirtok, mely a kohói nagy és kis lintich, továbbá Szt.-Antal és Illés községekkel határos és egészben kereken 53 katastrális hold területű, rét, szántóföld és gyümölcs kertből áll, és mely lakházzal valamint pajtával is bír, 1897 év elejétől három évre haszonbérbe adni szándékoztak.

A nyilvános árverés 1896 évi december hó 14-én délelőtt 10 órakor fog a selmeczbányai m. kir. központi alsó kohóban megtartatni, megjegyezvén, miszerint az árverés megkezdése szabályszerűen kiállított írásbeli ajánlatok is elfogadhatnak.

Az árverezők kötelesek az árverés megkezdése előtt 10% bánatpénzt lefizetni, mely az árverés bevégezte után a kevesebbet ígérőknek azonnal vissza adni fog, a legtöbbet ígérőknek bánatpénze ellenben a leteleendő biztosítékba, mely egy évi haszonbérnek megfelelő — be fog számítani.

A részletes feltételek a selmeczbányai m. kir. központi kohóhivatal irodájában megtudhatók.

Selmeczbányán, 1896. évi november hó 8-án

M. kir. kohóhivatal.

2551. szám
1896.

Szállítási hirdetmény!

A selmeczbányai m. kir. központi fémkohó hivatalnak 1897. év folyamán szüksége leend 4000 (négyezer) métermázsza ócska öntött vasra melynek szállítására ezennel nyilvános pályázat hirdettetik, megjegyezvén, hogy kisebb mennyiségre szóló ajánlatok is figyelembe fognak vétetni.

A szállítandó ócska öntött vas, melynek legfeljebb 25%-ka forgács alakban átvétetni fog, és az egyes daraboknak a 10 (tíz) kilogrammyi súlyt meghaladni nem szabad, tizenkét, lehetőleg egyenlő havi részletekben szolgáltatandó be.

Ezen ócska öntött vas állítása, illetőleg az erre vonatkozó ajánlat, elfogadása után, az egyes szállítmányok a kohónál megmászálva vétetnek át és minden szállítmányért járó pénzösszeg a szállítmány kifogataltalan átvétele után szabályszerűen (szerződési) bélyegzett nyugtató ellenében fizettetik ki.

Az 50 kros bélyeggel ellátott zárt ajánlatok, melyekben a szállítandó anyag beszerzési forrása is megjelölendő, 5% bánatpénzzel ellátva 1896. évi december hó 20-ig este 6 óráig a m. kir. központi fémkohóhivatalhoz Selmeczbányán küldendők be, hol a különleges feltételek is a hivatalos órák alatt megtudhatók.

A bánatpénz a szerződés megkötésekor, készpénzben vagy biztosíték képes értékpapirokban 10 (tíz) százalékra egészítendő ki.

A m. kir. kohóhivatal fentartja magának a jogot arra, hogy a beérkező ajánlatok közül tetszése szerint azt elfogadjja, a mely nézete szerint a legtöbb biztosítékot nyújtja, esetleg pedig valamennyibeérkezett ajánlatot vissza utasíthassa.

Selmeczbányán, 1896 évi november hó 15-én

M. kir. kohóhivatal.

1847. sz.

Árverési hirdetmény.

1896. tkvi.

A selmeczb. kir. jbiróság mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy selmeczi takarékpénztár végrehajtónak Bacsikné Bacsik Anna végrehajtást szenvedő elleni 96 frt. 74 kr. hátralékos kamat és járuléka iránti végrehajtási ügyében a selmeczbányai kir. járásbiróság területén lévő, Bacsikné Bacsik Anna tulajdonánál bejegyzett az illési 130. sz. tkvben az A. 154/a. hrsz. 51. népsorsz. a ház és kert-, 180/a. hrsz. sigrundi nevű rét-, 181/a. hrsz. sigrundi nevű szántó-,

218/a. hrsz. gregorova dolina nevű szántó-, 324/b. hrsz. za bielú cestu nevű szántó-, és a 174/a 3.-hrsz. brezini nevű erdőre az árverést 556 frt. ezenel adószert megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896 évi december hó 17-ik napján d. e. 10 órakor az illés községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 55 frt 60 kr. bánatpénzt készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Selmeczbányán 1896. évi november 17-én. A selmeczbányai kir. jbiróság mint telekknövi hatóság. Licha Antal, kir. jbiró.

Táncztanítási jelentés.

Alólikt a n. é. közönséget tisztelettel értesitem, hogy a f. évi

táncztanítási tanfolyamot

elkezdem, mely czélből beiratásokat a Szöllő szállóban 10-ik szám alatt lévő lakásomon d. e. 10—12-ig d. u. 4—6 óráig fogadok el. Magamat a nagyérdemű közönségnek több ízben tapasztalt jóindulatába s nagybecsű pártfogásába ajánlom.

Selmeczbányán, 1896. november 25-én.

Szöllőssy Manó táncztanító.

UJ TALÁLMA NY!

Kapható minden
FÜSZERKERESKEDÉSBEN.

PICOT J.

PÁRISBAN

„LESSIVE PHÈNIX”

nevű új találmányu mosdó és tisztító szere feleslegessé tesz minden más szappant, jégezedett szódát, chlort, javel vizet, hamut; mert egymagában elegendő minden mosás és tisztítás elvégzésére. Ezenfelül a legolcsóbb ilyenféle szer, melylyel még fáradság, munka, költség, idő, tüzelőszér és ruha is megtakaríttatik, illetve megkíméltetik. — Használható: fehérruha, más ruhák, flanelek, selyem és mindennemű szövetek mosása és tisztítására, valamint konyhaedények, háztartási cikkek, festmények, márványok, szobapadlók és minden más tárgyak tisztítására.

A találmány már eddig is 48 éremmel s több más kitüntetéssel van jutalmazva.

Az eladás lepecsételt csomagokban történik, s minden csomaghoz a használat módjának leírása van csatolva.

FŐRAKTÁR:

BUDAPEST, KÁROLYKÖRUT 17. SZ.

Kapható Selmeczbányán:

BAUMERTH GYULA

fűszerkereskedésében.

A n. é. közönség becses tudomására vagyok bátor hozni, hogy Selmeczbányán, a főtéren fekvő Wankovits-féle ház sarokboltjában egy egészen újjonnan berendezett, a modern igényeknek teljesen megfelelő, a legkülönfélébb s legfinomabb hazai, francia és angol legdivatosabb szövetekkel dúsan felszerelt

szabóüzletet

nyitottam.

Azon körülmény, hogy sok éven keresztül voltam a Czemmel és Manheim országszerte jó hírnévnek örvendő nagy szabócézég társtulajdonosa és üzletvezetője, elég biztosítékot nyújthat a n. é. közönségnek arra nézve, hogy mindennemű igényt úgy a szövet nyújtás, mint a szabást terén és a tartós és divatos kivitelben kielégíteni képes leendek.

Nagybecsült pártfogását kérve maradok

kitünő tisztelettel

Selmeczbányán 1896. szept. havában

Czemmel György

szabóüzlet-tulajdonos.

H-PATKÓSAROK.

FOLYTON ÉLES!

Koronalépés lehetetlen, biztos járás által a lovat kiméli, használatban olcsóbb, mint a közönséges sarok.

VALÓDI ACZÉLÉSBŐL!

Kapható

OSIBA ISTVÁN

vaskereskedésében.

Baker Alajos
fényképezési műterme és ásvány árudája saját házában.

Barth Antal
hentes üzlete a takarékpénztár tulajdonát képező u. n. Fleming-féle házban. Kapható mindig frissen s tisztán készült hentesáru, zsír, szalonna, tepertű, virsli, sertéshus stb. stb. a legkitünőbb minőségben és jutányos árak mellett.

Frieber Ferencz
a főtéren lévő szabóüzlete nagy, a legfinomabb és legdivatosabb kelmékkel felszerelt raktárral. Ezen üzletben díszmagyar ruhák, férfi- és gyermeköltönyök, katonai és más egyenruhák finom, izléses kivitelben és legújabb fazonban gyorsan és jutányos áron készíttetnek.

Gasparik János
a takarékpénztár épületében lévő cipész-üzlet, melyben női, férfi és gyermekecipők raktáron tartva dúsz választékban készen kaphatók.

HASCH J.

ajánlja a t. közönségnek a régi városi épület, oldalboltjában lévő szép nagy választékban felszerelt arany-éztműves és ékszerész üzletét. Igen szép és jutányos áron karácsonyi ajándékokat vásárolhat itt a n. é. közönség. — Javitások gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Herczog M.

Főtéren lévő üzletében lehet a legszebb karácsonyi és ujévi ajándékokat olcsó áron bevásárolni. Raktáron van itt finom, divatos női kalap, karmantyú, sapka, gallér, téli cipő, keztűi, kendő, gyermekruha, játékarú, férfidivat cikkek, album, emlékkönyv, necessaire, finom himzett bőr szivar és pénztárca, selyemesernyő, galanteri és norinbergi áru dúsz választékban.

Joerges A. özv. és fia
— karácsonyra
dús raktárt tart a legújabb ifjúsági iratok, ajándék-művek, remekirok és díszművekből.
Az évad levélpapír ujdonságai raktáron vannak.
Névjegyek, emlékkönyvek stb. stb.

Kranse József
templomberendezési műterme. Alapított 1890-ben. Templomberendezési munkák és templom s más festések kivitele vagy felújítása minden stylumben a leggyorsabbtól a legfinomabb kiállítással. Szentek szobrai fából a legfinomabban festve és aranyozva.

Liptay László
ajánlja a terasszon lévő nagy üveg áruházat, mely rendkívüli, dúsz választékban van felszerelve. Mindennemű üveg, porcellán, majolika, chinaezüst, nippes stb. áruival valóban érdemesek a megtekintésre.

MARKUS M.
czukrásüzletében kaphatók igen szép karácsonyi és ujévi ajándékok és karácsonyfa díszek a legnagyobb választékban.

Ochtendung Ignác
a főtéren lévő boltja, melyben ásványdarabok és ásványból készült különféle emléktárgyak stb stb állanak a t. közönség rendelkezésére.

Pleva József-féle
cipész-üzlet a főtéren. Dús választékban felszerelt kész cipőraktár. Női-, férfi- és gyermekcipők mérték szerint gyorsan, jutányosan, a legdivatosabb szabásban, tartós kivitelben készíttetnek.

Singer Ignác karácsonyi és ujévi ajándékok bevásárlására ajánlja a terasszon lévő nagy áruházat, melyben jutányos áron kaphatók, készöltönyök, gyermekruhák, felöltőkben téli kabátok, bundák, esernyők, cipők, kalapok, sapkák, kalocsnik férfidivat áruk, nyakkendők utitáskák és bőrdínek stb.

STRINER BERKÁT

ajánlja a karácsonyi ünnepszon lévő, dúsz választékú, a legfinomabb, legdivatosabb és legtartósabb árucikkkel felszerelt nagy áruházat.

Tuschl Gusztáv az alsó-gyógytár mögötti czukrás üzletét a karácsonyi ünnepek közeledtével a legújabb s legszebb czukrarúkkal és karácsonyfa díszekkel szerelte fel úgy, hogy ott meglepő, szép ajándékok vásárolhatók.

TRGANA ANTAL a terasszon lévő hentes üzlete, melyben tiszta, izletes hentes-készítmények, kitünő minőségű zsír, szalonna, tepertű, sódar, mindig friss sertéshús, jó virsli stb. kapható.

A ki jó és szép tartós és elegáns karácsonyi és ujévi ajándékokat olcsó áron vásárolni akar, az siessen

WEISZ ADOLF

áruházába, a Deak-Ferencz utcában fekvő Stanga-féle házban.